<u>תאריך חתימה על המסמך:</u> ט״ו חשון, תשפ״ז ; 26 אוקטובר, 2026

בבית משפט המחוזי בירושלים **עת״מ 78239-05-26**

<u>בשבתו כבית משפט לעניינים מינהליים</u>

בפני כבוד סגן הנשיא, השופט א׳ דראל

קבוע ליום 1.11.2026 בשעה 11:00

העותרות:

1. התנועה לחופש המידע ע״ר מס׳ 580425700

2. מכון זולת לשוויון וזכויות אדם, ע״ר

3. הוועד הציבורי נגד עינויים בישראל, ע״ר

ע״י עוה״ד דן רוזנטל ואח׳

רח׳ סעדיה גאון 26, תל אביב-יפו 6713521

טל׳: 059-2345497 פקס׳: 03-9560359

דוא״ל: dan@meida.org.il

- נ ג ד -

המשיבים:

1. משטרת ישראל

2. הממונה על חוק חופש המידע במשטרת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים (אזרחי)

רח׳ מח״ל 7, ת.ד. 49333 מעלות דפנה, ירושלים 97763

טל׳: 073-3920000, פקס׳: 02-6468056

דוא״ל ez-jer@justice.gov.il

המועד האחרון להגשה: 26.10.2026

<u>כתב תשובה</u>

בהתאם להחלטתו של בית המשפט הנכבד, מתכבדים המשיבים להגיש כתב תשובה מטעמם.

<u>מבוא</u>

1. עניינה של העתירה, החלטת המשיבים מיום 17.9.2026 בבקשת העותרות 1 ו-2 לפי חוק חופש המידע, התשנ״ח-1998 (להלן – **החוק**), לקבלת נתונים שונים ונהלים בעניין חיפושים בכלל וחיפושים בעירום בפרט, שבוצעו במהלך או לאחר הפגנות. בהחלטה נדחתה הבקשה לקבלת הנתונים בהתבסס על סעיף 8(1) לחוק, שעניינו דחיית בקשה שהטיפול בה מצריך הקצאת משאבים בלתי סבירה. כמו כן, ניתן מענה ביחס לבקשה לקבלת הנהלים, והעותרת הופנתה למספרי הנהלים הרלוונטיים ולמקום פרסומם במרשתת.

2. בעתירה המתוקנת נטען, בתמצית, כי המידע המבוקש נוגע להפעלת סמכויות משטרתיות הפוגעות בזכויות יסוד, ובפרט לכבוד האדם, לפרטיות ולחופש ההפגנה והביטוי, וכי קיים עניין ציבורי משמעותי בגילויו. עוד נטען כי המשטרה לא ביססה ולא נימקה כדבעי את הסירוב למסירת הנתונים, לא הראתה אילו פעולות נעשו לאיתורם ולא בחנה כראוי אפשרות למסירת מידע חלקי; זאת, בין היתר, על רקע הטענה כי הדין והנהלים מחייבים תיעוד של חיפושים. אשר לנהלים ולהנחיות, נטען כי המענה שניתן אינו שלם, וכי ההפניה למספר נהלים ולפרסומם אינה נותנת מענה לכלל המסמכים שהתבקשו.

3. לעמדת המשיבים, החלטת המשיבים מיום 17.9.2026 מבוססת על תשתית עובדתית קונקרטית בדבר אופן שמירת המידע והיקף העבודה הנדרשת לשם איתורו, ומקיימת את תנאי סעיף 8(1) לחוק. הנתונים המבוקשים אינם נשמרים במערכת המשטרה כמאגר מרוכז שניתן להפיק ממנו את הפילוחים שהתבקשו; הפקתם מחייבת בדיקה ידנית של אלפי אירועים ודוחות פעולה, איתור החיפושים הרלוונטיים וחילוץ פרטיהם, ולאחר מכן בחינה של המידע והמסמכים בהתאם להוראות הדין. בהתאם לבדיקה מדגמית שנערכה, משך הטיפול בבקשה עומד על 2,141 שעות עבודה. מדובר במובהק בהקצאת משאבים שאינה סבירה.

4. המשיבים אינם מקלים ראש בחשיבות הציבורית של הנושא או בזכויות שעליהן מצביעות העותרות. ואולם, חשיבותו של המידע אינה פוטרת מבחינת היקף המשאבים הדרוש בפועל לשם הפקתו, ואינה מחייבת את המשטרה ליצור בדיעבד מאגר נתונים שאינו קיים, תוך הסטת משאבים בהיקף בלתי סביר ממשימותיה העיקריות. אשר לנהלים, בהחלטה המשלימה נמסרו פרטים בדבר חמשת הנהלים הרלוונטיים (בנוסף לנוהל שבבסיס בקשת העותרות וצורף לה) ומקום פרסומם. מטעמים אלה, כפי שיפורט להלן, לא קמה עילה להתערבות בהחלטת המשיבים.

5. אשר על כן, דין העתירה להידחות.

<u>רקע עובדתי</u>

6. ביום 28.12.2025 הגישו העותרות 1 ו-2 בקשה לפי החוק לקבלת פריטי המידע הבאים הנוגעים לחיפושים בכלל וחיפושים בעירום שבוצעו במהלך או לאחר הפגנות, החל משנת 2020 ועד ליום המענה לבקשה:

1. רשימת החיפושים אותם ביצעו השוטרים בפרק הזמן המבוקש באנשים במהלך הפגנות או לאנשים שעוכבו או נעצרו בהפגנות, כאשר ביחס לכל חיפוש התבקשו סוג החיפוש (חיפוש מוגבל על גוף האדם, חיפוש על גוף האדם ו/או חיפוש חיצוני בגוף); מגדר האדם בו בוצע החיפוש; העתק "דוח חיפוש על גוף מעוכב/עצור"; מגדר מבצע החיפוש; דרגת מאשר החיפוש; סטטוס האדם עליו בוצע החיפוש (מעוכב, עצור, חשוד); מיקום החיפוש; סוג מיקום החיפוש (בשטח, בניידת, בתחנת משטרה וכיו"ב); תוצאות החיפוש (לא נמצא דבר, נמצאה ראייה, נמצא נשק וכיו"ב).

2. העתקי כלל הנהלים, חוזרים, הנחיות, פקודות וכו׳ אשר הוצאו בפרק הזמן המבוקש או שהיו בתוקף בפרק הזמן המבוקש הנוגעים לחיפוש בכלל או לחיפוש בעירום באופן ספציפי, על הציבור הכללי או על מפגינים בפרט.

העתק הבקשה צורף לעתירה כנספח 1.

7. ביום 15.1.2026 ניתנה החלטת עוזר הממונה על חופש המידע בבקשה. בהחלטה נדחתה הבקשה בהתאם לסעיף 8(3) לחוק וצוין בה כי אין דרך מיחשובית לקבלת הנתונים. אשר לנהלים המבוקשים, הופנו העותרות לאתר משטרת ישראל.

העתק ההחלטה צורף לעתירה כנספח 4.

8. ביום 15.3.2026 שלחה העותרת 1 מכתב התראה לפני הליכים משפטיים.

המכתב צורף לעתירה כנספח 5.

9. ביום 27.5.2026 הוגשה העתירה דנן.

10. ביום 17.9.2026, ניתנה החלטה חדשה בבקשת המידע, במסגרתו נדחתה הבקשה למסירת הנתונים בהתבסס על סעיף 8(1) לחוק, שעניינו דחיית בקשה שהטיפול בה מצריך הקצאת משאבים בלתי סבירה. כמו כן, ניתן מענה משלים ביחס לבקשה לקבלת הנהלים, והעותרת הופנתה למספריהם של 5 נהלים רלוונטיים ולמקום פרסומם במרשתת.

העתק ההחלטה מיום 17.9.2026 צורף לעתירה כנספח 8.

11. בהחלטה הובהר, כי הנתונים שהתבקשו אינם מסוג הנתונים שהמשטרה מבצעת רישום לגביהם בפני עצמם, לפיכך הם אינם מוטמעים במערכות המשטרה ואין אפשרות להפיק אותם בדרך ממוחשבת. לפיכך, הפקת הנתונים ביחס לשנים המבוקשות תדרוש עיון ובחינה פרטנית באלפי דוחות פעולה שנמצאים במאות רבות של תיקי חקירה. בשלב הבא יידרש ניפוי של אותם האירועים שבהם נעשה חיפוש רלוונטי לבקשה. מדובר בבקשה שהטיפול בה מצריך הקצאת משאבים בלתי סבירה.

12. בהקשר זה יצוין, כי ביחס לתקופה המבוקשת (2020 עד ספטמבר 2026) קיימים במערכות המשטרה 4,014 אירועי סיור המתייחסים לעיכוב או למעצר במסגרת אירועי הפגנות. נוסיף, כי ביחס לתקופה זו קיימים במערכת 1,479 אירועים בהם ישנם דוחות פעולה עם אינדיקציה למילה ״חיפוש״. יחד עם זאת, ייתכן שהתיעוד לחיפוש בוצע תוך שימוש במונחים אחרים, כמו ״בדיקה״ ואף ביטויים שונים (דוגמה אפשרית – ״החשוד נכנס לרכב, עברתי על חפציו ולא מצאתי חומרים חשודים״).

משמעות הדבר היא, כי לצורך מתן מענה לבקשה תידרש בדיקה ידנית-פרטנית של למעלה מ-4,000 אירועים, כאשר בכל אחד מהם יכולים להיות מספר דוחות פעולה באורכים שונים. מדובר באלפים רבים של מסמכים שאותם יידרש לבחון באופן מדוקדק, כדי לאתר את כלל הנתונים המבוקשים על ידי העותרות. בהתאם לבדיקה מדגמית שנערכה (ב-8 תיקים), משך הזמן לבדיקת כל אירוע עומד בממוצע על 32 דקות. במכפלת מספר האירועים **מדובר ב- 2,141 שעות עבודה מצטברות, קרי 267 ימי עבודה** לצורך הטיפול בבקשה. ברי כי מדובר בהקצאת משאבים בלתי סבירה, והדבר מדבר בעדו.

13. ביום 17.9.2026 הגישו המשיבים הודעה מטעמם על מתן ההחלטה החדשה בבקשה. המשיבים טענו כי העתירה במתכונתה הנוכחית התייתרה, וכי דינה להימחק ולחלופין יש להורות על הגשת עתירה מתוקנת. העותרות התנגדו לבקשה וטענו כי המענה המשלים זהה למענה המקורי, וכי די בכתב העתירה כדי לתקוף את המענה המשלים.

14. בו ביום (17.9.2026) ניתנה החלטתו של בית המשפט הנכבד בבקשה, כדלקמן: "**אין בכוונתי להיכנס להתנצחות בין הצדדים או לנהל עבורם את ההליך. לפיכך משניתנה הוראה על הגשת כתב תשובה, ובהיעדר הסכמה, על המשיבה להגיש כתב תשובה ולטעון את טענותיה במסגרתו. כתב תשובה יוגש עד 6.10.26. ללא קשר לכך, מובהר כי הדיון יתמקד בעתירה כפי שהיא, אלא אם תבוא בקשה לתיקון, והעותרת תשקול אם היא מבקשת לתקנה על יסוד ההחלטה המעודכנת או להותירה כפי שהיא על כל הנובע מכך.**" כלומר, בית המשפט הנכבד הותיר על כנה את החובה להגיש כתב תשובה, אולם הבהיר כי הדיון יתמקד בעתירה כמות שהיא (אלא אם העותרת תבקש את תיקון העתירה).

15. יצוין, כי בעקבות ההחלטה, ערכה הח"מ שיחה טלפונית עם ב"כ העותרות בניסיון להבין אם בכוונתן לבקש את תיקון העתירה. במסגרתה גם ציינה כי ייתכן שלא תוכל לעמוד במועד הקבוע להגשת כתב התשובה. ב"כ העותרות הודיעה כי תתנגד לכל ארכה, וציינה כי אין ביכולתה למסור באותו שלב תשובה לשאלת תיקון העתירה וכי עליה לבדוק את הדברים. עוד ציינה ב"כ העותרות כי ייתכן שלא תבקש את תיקון העתירה אלא תעלה את טיעוני העותרות במסגרת **עיקרי טיעון** שיוגשו לבית המשפט.

16. במצב דברים זה, ולנוכח החלטת בית המשפט הנכבד, נערכו המשיבים להגיש כתב תשובה לעתירה המקורית.

17. במהלך חג הסוכות, ביום 30.9.2026, הגישו המשיבים בקשה לדחיית מועד הדיון, בשל נסיבותיה האישיות של הח"מ. ביום 1.10.2026, אף זאת במהלך חג הסוכות, הגישו העותרות את תגובתן לבקשה לדחיית הדיון, במסגרתה הודיעו כי החליטו להגיש בקשה לתיקון העתירה. בו ביום ניתנה החלטת בית המשפט הנכבד על דחיית הדיון ליום 1.11.2026, במסגרתה נקבע כי העותרות יוכלו להגיש בקשה לתיקון העתירה עד יום 5.10.2026, תגובה לה תוגש יומיים לאחר מכן, וכתב תשובה יוגש עד יום 21.10.2026.

18. ביום 5.10.2026 הגישו העותרות בקשה לתיקון העתירה לה צורף העתק כתב העתירה המתוקן. המשיבים לא התנגדו לתיקון העתירה היות שסברו כי זהו המהלך הנכון בשלב זה, עת ניתנה החלטה חדשה בבקשת המידע.

19. בהתאם לארכה שניתנה, מועד הגשת כתב התשובה נדחה ליום 26.10.2026.

<u>המסגרת הנורמטיבית</u>

20. סעיף 1 לחוק חופש המידע קובע כי לכל אזרח ישראלי או תושב הזכות לקבל מידע מרשות ציבורית בהתאם להוראות החוק. סעיף 12 לחוק מרחיב את תחולתו גם ביחס למבקש מידע שאינו אזרח או תושב ישראל, ביחס למידע בדבר זכויותיו בישראל.

21. בפסיקה נקבע, כי הזכות לקבלת מידע על פעילותן של רשויות ציבוריות היא "מאבני היסוד של חברה חופשית. היא נוגעת לעצם קיומו של המשטר הדמוקרטי, היא מזינה את חירות הביטוי וניזונה ממנה, והיא משקפת את התפיסה המשפטית שלפיה הרשות כנאמן הציבור מחויבת לדאוג לציבור ולא לעצמה במילוי תפקידיה" (עע"ם 9135/03 **המועצה להשכלה גבוהה נ' הוצאת עיתון הארץ**, פ"ד ס(4) 217, בעמ' 233; וכן ראו הצעת חוק חופש המידע, תשנ"ז-1997, ה"ח 2630 בעמ' 397).

22. בבסיס הזכות לחופש המידע עומדים שני טעמים עיקריים: "הטעם הדמוקרטי" לפיו הזכות לדעת ולהיחשף למידע היא אמצעי חשוב להגשמת הערך של חופש הביטוי על אגד הזכויות הנכללות בו, ו"טעם הבעלות" לפיו הרשויות מחזיקות במידע כנאמן של הציבור, שהוא הבעלים של המידע (עע"ם 3300/11 **מדינת ישראל - משרד הביטחון נ' גישה - מרכז לשמירה על הזכות לנוע** (מיום 5.9.2012, פורסם בנבו), בפסקה 6 לפסק הדין).

משני רציונלים עיקריים אלה, מסתעפים צידוקים וטעמי-משנה, כמו בקרה על מעשי השלטון; חיזוק ה"היגיינה הציבורית"; שיפור איכותה של פעולת הרשות; גיבוש סדר היום הציבורי וחיזוק אמון הציבור בעקבות שקיפות הליך קבלת ההחלטות על ידי הרשות (שם, שם).

23. יחד עם האמור, כמרבית הזכויות, גם הזכות למידע אינה זכות מוחלטת אלא יחסית, והחוק מסייגה, בין היתר נוכח ההגדרה הרחבה שניתנה למונח "מידע" בסעיף 2 לחוק: "כל מידע המצוי ברשות ציבורית, והוא כתוב, מוקלט, מוסרט, מצולם או ממוחשב". האיזון שמתווה החוק בין הזכות לחופש המידע ובין זכויות ואינטרסים אחרים בא לידי ביטוי בעיקר בסעיפים 8 ו-9 לחוק.

24. סעיף 8 לחוק עוסק במצבים בהם רשאית הרשות לדחות בקשה לקבלת מידע מטעמים מינהליים-טכניים, כגון כאשר הטיפול בבקשה מצריך הקצאת משאבים בלתי סבירה.

25. סעיף 9(א) לחוק מונה מקרים בהם הרשות אינה רשאית למסור מידע, למשל, מידע שבגילויו יש חשש לפגיעה בפרטיות (סעיף 9(א)(3) לחוק). סעיף 9(ב) לחוק מונה מקרים בהם הרשות רשאית לסרב לבקשה לקבלת מידע, למשל, מידע שגילויו עלול לשבש את פעולת הרשות (סעיף 9(ב)(1) לחוק) ; מידע אודות דיונים פנימיים של הרשות (סעיף 9(ב)(4) לחוק) ; ומידע שהוא סוד מסחרי או סוד מקצועי או שהוא בעל ערך כלכלי, שפרסומו עלול לפגוע פגיעה ממשית בערכו (סעיף 9(ב)(6) לחוק).

26. גם במקרה בו מבקשת הרשות לדחות בקשה לקבלת מידע, בהסתמך על סעיפים 8 או 9 לחוק, נדרשת היא לערוך איזון בהתאם לסעיף 10 לחוק. סעיף זה מבהיר כי על רשות הדנה בבקשה למסירת מידע לפי החוק לשקול, בין היתר, את עניינו של המבקש במידע ואת העניין הציבורי שבגילוי המידע. סעיף 11 לחוק מוסיף וקובע כי אף מידע שהרשות רשאית או חייבת שלא למסרו לפי סעיף 9 לחוק, יש לגלותו אם ניתן לעשות כן תוך השמטת פרטים, התניית תנאים בדבר השימוש במידע וכיו"ב, וככל שניתן לעשות כן ללא הקצאת משאבים בלתי סבירה או הכבדה ניכרת על פעולתה של הרשות.

27. עוד קובע החוק, בסעיף 13 בו, הסדרים להגנה על זכויותיו של צד שלישי, שמסירת המידע המבוקש עשויה לפגוע בו. הרשות נדרשת להודיע לצד השלישי על כוונתה למסור את המידע ולאפשר לו להביע את התנגדותו לכך עוד בטרם תמסור את המידע בפועל. אם החליטה הרשות לדחות את התנגדותו של הצד השלישי, עליה לעכב את מסירת המידע עד חלוף התקופה להגשת עתירה או עד שהוחלט לדחותה, לפי העניין.

28. בסעיף 17(ד) לחוק נקבעה נוסחת איזון, לפיה רשאי בית המשפט הדן בעתירה על החלטת רשות לפי החוק להורות על גילוי מידע מהסוג הנזכר בסעיף 9 לחוק, אם לדעתו העניין הציבורי בגילוי המידע עדיף וגובר על הטעם לדחיית הבקשה.

29. בסעיף 20 לחוק נקבעה הוראה בדבר שמירת דינים, לפיה אין בהוראות החוק כדי לגרוע מתוקפו של חיקוק המחייב, המתיר, האוסר או המסדיר באופן אחר גילוי או מסירה של מידע שבידי רשות ציבורית.

<u>סעיף 8(1) לחוק - הקצאת משאבים בלתי סבירה</u>

30. סעיף 8(1) לחוק קובע כי -

> "רשות ציבורית רשאית לדחות בקשה לקבלת מידע באחד מאלה:
> (1) הטיפול בה מצריך הקצאת משאבים בלתי סבירה."

31. לעניין סעיף 8(1) לחוק נקבע בפסיקה, כי סף חוסר הסבירות, המצדיק דחיית בקשה על פי סעיף זה, קבוע בקיומה של **הכבדה ממשית** על הרשות במילוי משימתה העיקרית עקב הקצאת המשאבים. הכבדה ממשית על פעולת הרשות עשויה לבוא לידי ביטוי בשיבוש סדר העדיפויות של הרשות המינהלית באופן המחייב אותה להסיט משאב קיים ממשימתו העיקרית למשימה אחרת [עע"מ 2398/08 **מדינת ישראל – משרד המשפטים נ' אליצור סגל** (מיום 19.6.11, פורסם בנבו), בפסקה 29 לפסק הדין, להלן – **עניין אליצור סגל**].

32. יפים לענייננו דברי בית המשפט העליון בעע"מ 7744/10 **המוסד לביטוח לאומי ואח' נ' עו"ד יפית מנגל** (מיום 15.11.12, פורסם בנבו), (להלן – **עניין מנגל**):

> "**הרציונאל בסייג המצוי בסעיף 8(1) הוא כי חוק חופש המידע לא בא לעולם כדי לשתק את פעילותן של הרשויות הציבוריות. הוא אף לא נועד כדי שהרשות תקציב זמן וכוח אדם באופן שאינו מידתי.** אמנם, החוק קובע כי על הרשות לספק מידע, אך פשיטא כי אין זה תפקידה היחיד ואף לא העיקרי. כדי להצדיק חיסוי מידע לפי סעיף 8(1) לחוק על הרשות להוכיח כי הטיפול בבקשה אכן מצריך הקצאת משאבים בלתי סבירה. **סף חוסר הסבירות נקבע בקיומה של הכבדה ממשית על הרשות במילוי משימתה העיקרית עקב הקצאת המשאבים.** כפי שקבעה חברתי המשנָה לנשיא בעע"מ 2398/08 מדינת ישראל נ' אליצור סגל, פס' 29 לפסק הדין (19.06.11)): "**הכבדה ממשית שהיא בעלת זיקה להקצאת המשאבים עשויה לבוא לידי ביטוי בשיבוש סדר העדיפויות של הרשות המינהלית באופן המחייב אותה להסיט משאב קיים ממשימתו העיקרית למשימה אחרת**" [הדגשה במקור]... ניתן לקבוע כי מסירת המידע תביא להקצאה בלתי סבירה של משאבים בשני מצבים: האחד כאשר היקף הדרישה כה רחב עד כי הקצאת המשאבים היא בגדר "הדבר מדבר בעדו". האחר, כאשר הרשות מציגה נתונים עובדתיים לבסס את עמדתה." (פסקה 7 לחוות דעתו של כב' השופט נ' הנדל).

33. בפסיקתו של בית משפט נכבד זה נקבע, כי "המבחן לקיומה של הכבדה ממשית אינו מצומצם למבחן כמותי צר של שעות או עלויות. על הרשות לבסס תשתית עובדתית המלמדת על משמעות היקף השעות בו מדובר, על רקע מכלול שעות העבודה הרלוונטי לאותו גוף או אגף; על רקע משימתו העיקרית והמשאבים הדרושים כדי למלא אותה; ועל שיקולים רחבים אחרים." (עת"מ (י-ם) 53424-10-25 **דוד שרפר נ' משרד החינוך** (3.6.2026, נבו), בפיסקה 42 לפסק הדין).

<u>עמדת המשיבים</u>

34. לעמדת המשיבים, דין העתירה להידחות.

35. כאמור, העותרות מבקשות לקבל נתונים ביחס לחיפושים שבוצעו במהלך הפגנות או לאחריהן, החל משנת 2020 ועד למועד המענה לבקשה, ובכלל זה נתונים מפולחים על סוג החיפוש, מגדר האדם ומבצע החיפוש, דרגת הגורם שאישר את החיפוש, מעמד האדם, מקום החיפוש ותוצאותיו, וכן העתקים של דוחות חיפוש. היקף הבקשה אינו מתמצה במסירת נתון מספרי כללי או בשליפת רשומה קיימת; הוא מחייב לזהות את כלל האירועים הרלוונטיים, לאתר בכל אירוע את דוחות הפעולה המתאימים ולחלץ מהם את הפרטים הרבים שהתבקשו.

36. העובדה שהבקשה מתייחסת לתקופה מוגדרת אינה מלמדת כשלעצמה כי ניתן להפיק את המידע בקלות. השאלה הרלוונטית לפי סעיף 8(1) לחוק היא מהי מלאכת האיתור והעיבוד הנדרשת בפועל, ומה היקף המשאבים שהיא מחייבת. בענייננו, המידע המבוקש אינו מסוג הנתונים שהמשטרה רושמת ומנהלת כנתון עצמאי ומרוכז במערכותיה, ואין אפשרות להפיק את הפילוחים המבוקשים בדרך ממוחשבת.

37. במערכות המשטרה קיימים ביחס לתקופה המבוקשת 4,014 אירועי סיור המתייחסים לעיכוב או למעצר במסגרת הפגנות. ב-1,479 אירועים קיימים דוחות פעולה שבהם מופיעה אינדיקציה למילה "חיפוש". נתונים אלה אינם מאפשרים לזהות את כלל החיפושים הרלוונטיים: תיעוד עשוי להיעשות גם באמצעות מונחים אחרים, כגון "בדיקה", או באמצעות תיאור עובדתי של הפעולה. לפיכך, אין די בחיפוש ממוחשב אחר מילה מסוימת, והיענות לבקשה מחייבת בחינה ידנית של למעלה מ-4,000 אירועים.

38. בכל אחד מן האירועים עשויים להימצא כמה דוחות פעולה ודוחות עיכוב ומעצר, בהיקפים משתנים. יש לעיין בדוחות, לאתר את אלה המתייחסים לחיפוש כהגדרתו בבקשה, לצפות סרטוני מצלמות גוף של האירוע, להבחין בין סוגי החיפוש, לחלץ את הפרטים המבוקשים ביחס לכל אחד מהם ולערוך אותם בהתאם לבקשה. מלאכה זו אינה חיפוש טכני בלבד: היא מחייבת קריאה והבנה של תיעוד שנכתב בהקשרים שונים ולעיתים תוך שימוש במונחים שאינם אחידים, וכן בדיקה אם הפרטים שנדרשו אכן מופיעים בתיעוד. בנוסף, נדרש פיקוח ובקרה של התוצרים על ידי ממונה.

39. אין לקבל את טענת העותרות שלפיה עצם קיומן של חובות תיעוד מלמד כי הנתונים המבוקשים מצויים במערכת באופן שניתן להפיקו בדרך ממוחשבת. יש להבחין בין קיומם של דוחות המתעדים פעולות מסוימות בתיקים ובין קיומו של מאגר ממוחשב מרוכז המאפשר לאתר את כלל החיפושים ולפלחם לפי כל אחד מהמאפיינים שהתבקשו. חובת תיעוד, ככל שהיא חלה על פעולה מסוימת, אינה מלמדת כשלעצמה כי המשטרה מנהלת גם נתון אגרגטיבי נפרד בדבר כלל הפעולות או כי ניתן להפיקו ללא עיון פרטני במסמכי המקור.

40. אף אם חלק מן הפרטים המבוקשים מתועדים בדוחות המצויים בתיקי האירועים, אין בכך כדי לייתר את מלאכת האיתור והעיבוד. המבוקש אינו העתק של מסמך מסוים שכבר אותר, אלא רשימה מקיפה של כלל החיפושים בתקופה ארוכה, בצירוף שורה של מאפיינים ביחס לכל חיפוש. לשם הפקת הרשימה יש תחילה לזהות את האירועים ואת הדוחות הרלוונטיים, ורק לאחר מכן ניתן לברר אילו מן הפרטים המבוקשים נרשמו בכל מקרה. כאמור לעיל, בהתאם לבדיקה מדגמית שנערכה, משך הטיפול הצפוי בהיבט זה של הבקשה הוא 2,141 שעות, קרי 267 ימי עבודה. מדובר בהקצאת משאבים בלתי סבירה בעליל והכבדה ממשית על עבודת המשטרה.

41. זאת ועוד, הבקשה כוללת גם העתקים של דוחות חיפוש. מסירת מסמכים אלה, לאחר איתורם, עשויה לחייב בחינה פרטנית של תוכנם ושל האפשרות למסור את המידע הכלול בהם בהתאם להוראות החוק, לרבות בחינת חשש לפגיעה בפרטיות ובזכויותיהם של צדדים שלישיים. ייתכן שיידרש גם הליך של פנייה אל הצדדים השלישיים לקבל את עמדתם ביחס למסירת המידע, בהתאם לסעיף 13 לחוק חופש המידע. העובדה שהעותרות מבקשות, לטענתן, נתונים כמותיים שאינם מזהים אדם אינה משנה את היקף מלאכת האיתור הנדרשת, ובוודאי שאינה מייתרת את הבחינה הנדרשת ביחס למסמכים שהתבקשו במפורש.

42. בנסיבות אלה, אין מדובר בטענה כללית בדבר עומס עבודה או בקושי טכנולוגי גרידא. המשיבים הצביעו על אופן שמירת המידע, על מספר האירועים שיש לבדוק, על האפשרות כי תיעוד החיפוש נעשה במונחים שונים, על ריבוי דוחות הפעולה בכל אירוע, על הצורך בחילוץ פרטני של הנתונים המבוקשים ועל משך הזמן המוערך לשם הטיפול בבקשה. מדובר בתשתית עובדתית קונקרטית המלמדת כי הטיפול בבקשה מחייב עבודת איתור ועיבוד עצומה ורחבת היקף, שאינה ניתנת לביצוע באמצעות שליפה ממוחשבת פשוטה.

43. בהתאם להלכה שנקבעה **בעניין אליצור סגל** ו**בעניין מנגל**, בחינת סעיף 8(1) לחוק אינה מתמצה במניין שעות העבודה באופן מבודד, אלא נועדה לבחון אם הקצאת המשאבים תגרום הכבדה ממשית על הרשות במילוי משימתה העיקרית, ובכלל זה תחייב הסטת משאבים ממשימותיה העיקריות. בענייננו, היקף האירועים והמסמכים שיש לבדוק, לצד הצורך בבחינה פרטנית של כל אחד מהם, מבססים את המסקנה כי הטיפול בבקשה במתכונתה הנוכחית מצריך הקצאת משאבים בלתי סבירה.

44. המשיבים אינם חולקים על כך שקיים עניין ציבורי בבחינת אופן הפעלת סמכויות החיפוש, ובפרט כאשר מדובר בחיפושים במהלך הפגנות או בסמוך להן. עם זאת, סעיף 10 לחוק מחייב להביא בחשבון את עניינו של המבקש ואת העניין הציבורי שבגילוי המידע, אך אינו הופך את הזכות לקבל מידע לזכות מוחלטת ואינו מאיין את הסייג שבסעיף 8(1). ההחלטה נבחנה על רקע המידע שהתבקש והמשאבים הדרושים להפקתו; האינטרס הציבורי בגילויו אינו מחייב להקצות משאבים בהיקף בלתי סביר לצורך יצירת מאגר שאינו קיים במערכות המשטרה.

45. אשר לטענות העותרות בדבר דפוס שיטתי של חיפושים שלא כדין, פגיעה מכוונת במפגינים או ניסיון להסתיר פעילות שלטונית פסולה, מדובר בטענות חמורות הנוגעות לאופן ביצועם של חיפושים מסוימים ולנסיבותיהם. ואולם, אין בטענות אלה, כשלעצמן, כדי ללמד כי ניתן להפיק את הנתונים המבוקשים בדרך ממוחשבת או כי הטיפול בבקשה אינו כרוך בהקצאת משאבים בלתי סבירה. ההליך דנן עוסק בחוקיות ההחלטה בבקשת חופש המידע, ולא בהכרעה בשאלת חוקיותו של חיפוש מסוים או בקביעת ממצאים בדבר מניעיהם של שוטרים. המשיבים אינם מבקשים לגרוע מחשיבות הביקורת הציבורית על הפעלת סמכויות המשטרה, אך יש לבחון את בקשת המידע הקונקרטית בהתאם להוראות החוק ולתשתית העובדתית הנוגעת לאופן איתור המידע.

46. גם הטענה כי היה על המשיבים למסור מידע חלקי לפי סעיף 11 לחוק אינה מובילה למסקנה אחרת. סעיף 11 אינו מחייב מסירת מידע חלקי כאשר איתורו מחייב אותה מלאכת חיפוש רחבת היקף, או כאשר הדבר כרוך בהקצאת משאבים בלתי סבירה או בהכבדה ניכרת על פעולת הרשות. בענייננו, כדי למסור אף חלק מן הפילוחים המבוקשים, יש תחילה לזהות את החיפושים מתוך כלל האירועים ולבחון את הדוחות הרלוונטיים. העותרות לא הצביעו על חלופה ממוקדת שניתן להפיק באמצעות המערכות הקיימות, ללא ביצוע מלאכת האיתור הידנית שתוארה לעיל. זאת ועוד, **ככל שהעותרות יבקשו לקבל מידע בעניין אירוע נקודתי, פתוחה בפניהם הדרך לבקש לקבלו באמצעות בקשה מתאימה**. בכך יש משום מענה לדרישה שבסעיף 11 לחוק.

47. אשר <u>לבקשה לקבלת נהלים, חוזרים, הנחיות, פקודות ומסמכים נוספים</u>, בהחלטה המשלימה מיום 17.9.2026 נמסר מענה נוסף, ובו הופנו העותרות לחמישה נהלים רלוונטיים ולמקום פרסומם במרשתת:
    1) נוהל אח"ם מס' 300.01.246 חיפוש בהסכמה;
    2) נוהל אח"ם מס' 300.05.047 חיפוש בגוף החשוד;
    3) נוהל משותף אח"ם אג"ם מס' 01.01.01 חיפוש על גוף אדם;
    4) פקודת מטא"ר 14.05.01 חיפוש פנימי בגוף;
    5) נוהל 300.04.089- נטילת אמצעי זיהוי למטרת זיהוי אדם ולשם הוכחת עבירה.
    (פקודת המטא"ר 14.05.02 חיפוש חיצוני בגוף- עמדה בבסיס בקשת המידע).

48. בעתירה המתוקנת חזרו העותרות על בקשתן לקבל את כל הנהלים/פקודות/הנחיות (נוספים) שיש ברשות המשיבים בנוגע למבוקש ולחלופין להבהיר מפורשות כי לא קיימים נהלים נוספים בנושא. העותרות לא הניחו תשתית ראייתית להפרכת האמור במענה לבקשה כי אילו הנהלים הרלוונטיים. יחד עם זאת, ולמען הסר ספק, יובהר כי אלו הם 6 הנהלים הרלוונטיים לנושא המבוקש, וכי לא קיימים נהלים נוספים.

49. יצוין לגבי נוהל 300.01.246 חיפוש בהסכמה ונוהל 300.05.047 חיפוש בגוף החשוד, כי הם מצויים בימים אלו בתהליך תיקוף הכולל שינויים.

50. עוד נטען בעתירה המתוקנת כי טופס 3147 בנוהל 300.05.047 אינו מצורף לנוהל. מבדיקה עולה כי לא נעשה עוד שימוש בטופס זה במשטרת ישראל (בניגוד לנהוג בעבר), ולכן הטופס אינו מוזכר בנוהל המתוקן המצוי בהליך תיקוף.

51. מכאן שלא נפל כל פגם אף בחלק זה של המענה ביחס לנהלים הרלוונטיים.

52. לסיכום, החלטת המשיבים נשענת על נתונים קונקרטיים באשר להיקף המידע ולאופן איתורו, ומאזנת בין העניין הציבורי שבגילויו לבין היקף המשאבים הנדרשים לשם הפקתו והצורך בשמירה על תפקודה התקין של המשטרה. לא ניתן להפיק את הנתונים המבוקשים, כולם או חלקם, באופן מעשי, ללא מלאכת איתור ידנית רחבת היקף. בנסיבות אלה, לא נפל בהחלטה פגם המצדיק את התערבותו של בית המשפט הנכבד.

אשר על כן יתבקש בית המשפט הנכבד לדחות את העתירה, ולחייב את העותרות בהוצאות המשיבים.

אחוה ברמן, עו"ד
ממונה בפרקליטות מחוז ירושלים (אזרחי)

תצהיר

אני הח"מ, לוי ברחד, מס' זהות 027883859, לאחר שהוזהרתי כי עלי לומר את האמת כולה ואת האמת בלבד, וכי אם לא אעשה כן אהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק, מצהיר בזה לאמור:

1. הנני משמש קצין מדור תלונות ציבור ארצי ועוזר הממונה על חופש המידע במשטרת ישראל.

2. תצהירי זה ניתן לתמיכה בעובדות המפורטות בסעיפים 6 – 10, 48 – 50 לכתב התשובה מטעם המשיבים בעת"מ 78239-05-26 **התנועה לחופש המידע ע"ר ואח' נ' משטרת ישראל ואח'.**

3. העובדות המפורטות נכונות למיטב ידיעתי. המקור לידיעתי הוא עבודתי במשרד ועיון במסמכים רלוונטיים.

4. אני מצהיר כי השם דלעיל הוא שמי, החתימה דלמטה היא חתימתי, וכי תוכן תצהירי זה אמת.

לוי ברחד

אישור

אני הח"מ עדי רביד, עו"ד, מאשר/ת בזה כי ביום 25/10/26 הופיע בפני מר לוי ברחד, שזיהיתיו על פי תעודת זהות מס' 027883859 /המוכר לי אישית, ולאחר שהזהרתיו כי עליו לומר את האמת כולה ואת האמת בלבד, וכי יהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא יעשה כן, אישר נכונות הצהרתו דלעיל וחתם עליה בפני.

עדי רביד, עו"ד
מ.ר. 73828

חתימת ~~המצהיר~~ התצהיר

תצהיר

אני הח"מ, מוטי אברהמי, מס' זהות 3[illegible]6, לאחר שהוזהרתי כי עלי לומר את האמת כולה ואת האמת בלבד, וכי אם לא אעשה כן אהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק, מצהיר בזה לאמור:

1. הנני משמש כרכז מדור סיור במשטרת ישראל.
2. תצהירי זה ניתן לתמיכה בעובדות המפורטות בסעיפים, 12-11, 40-35 לכתב התשובה מטעם המשיבים בעת"מ 78239-05-26 **התנועה לחופש המידע ע"ר ואח' נ' משטרת ישראל ואח'.**
3. העובדות המפורטות נכונות למיטב ידיעתי. המקור לידיעתי הוא עבודתי במשרד ועיון במסמכים רלוונטיים.
4. אני מצהיר כי השם דלעיל הוא שמי, החתימה דלמטה היא חתימתי, וכי תוכן תצהירי זה אמת.

מוטי אברהמי

אישור

אני הח"מ [illegible], עו"ד, מאשר/ת בזה כי ביום 26/10/26 הופיע בפני מר מוטי אברהמי, שזיהיתי/ר על פי תעודת זהות מס' 25005[illegible] המוכר לי אישית, ולאחר שהזהרתיו כי עליו לומר את האמת כולה ואת האמת בלבד, וכי יהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא יעשה כן, אישר נכונות הצהרתו דלעיל וחתם עליה בפני.

עו"ד עידן בצ
מ.ר. 46176

חתימת מקבל/ת התצהיר